Thesis Title Modulating Effect of Stemona tuberosa Lour. Extract on

P-glycoprotein and MRP-1 Activities in Multidrug Resistant

Cancer Cells

Author Mr. Sikhorn Siwanon

Degree Master of Science (Biochemistry)

Thesis Advisory Committee

Assoc. Prof. Dr. Porn-ngarm Limtrakul

Asst. Prof. Dr. Ratana Banjerdpongchai

Chairperson

Member

ABSTRACT

Cancer cell resistant is considered to be one of the major reasons for the failure of chemotherapy for the majority of cancer patients. This phenomenon, multidrug resistant (MDR) is the result of overexpression of membrane bound proteins that efflux chemotherapeutic drugs from the cells. Two proteins in particular are members of ATP binding cassette (ABC) transporters, P-glycoprotein (P-gp), a 170 - kDa glycosylated cell surface glycoprotein and multidrug resistant associated protein-1 (MRP-1), a 190 - kDa integral membrane protein. Two proteins efflux anticancer drug out of the cancer cell that decrease intracellular drug accumulation, thereby decreasing the effectiveness of many chemotherapeutic agents. Nowadays the agents that inhibit P-glycoprotein and MRP-1 activities are developed and called MDR modulator(s).

Stemona tuberosa Lour., an effective medicinal Thai plant was used as an anti-tussive drug, but in this research it was investigated for the ability to modulate P-glycoprotein and MRP-1 activities. The effect of *S.tuberosa* extract on P-glycoprotein and MRP-1 activities were studied using P-glycoprotein overexpressing cell lines, KB-V-1 and its counterpart, KB-3-1 and MRP-1 overexpressing cell lines, HEK293/MRP-1 and its counterpart, HEK293/pcDNA,

respectively. Antiproliferative and chemotherapeutic drugs sensitivity assay were performed by MTT assay and P-glycoprotein mediated transports were displayed by using ³[H]-vinblastine uptake and ³[H]-vinblastine retention assays.

The non-toxic concentrations, 50 and 150 μ g/ml of *S.tuberosa* extract significantly activated vinblastine, paclitaxel and colchicine sensitivities by decreasing the IC₅₀ of these drugs in KB-V-1 cells in a dose dependent manner but the extract did not affect vinblastine and paclitaxel sensitivities in KB-3-1 cells. Colchicine sensitivity in KB-3-1 was found to increase by the plant extract. The plant extract at concentration of 200-500 μ g/ml also significantly caused an increase in intracellular accumulation and retention of 3 [H]-vinblastine in KB-V-1 cells, but not KB-3-1 cells. In HEK293/MRP-1 and HEK293/pcDNA the non-toxic concentration at 25 and 50 μ g/ml did not influence etoposide sensitivity in both cell lines.

The classification of the phytochemical groups in the plant extract were determined. The only class of phytochemical group found in *S.tuberosa* extract were alkaloids and these compounds may be the main active ingredient that play an important role in P-glycoprotein modulation.

In summary, these findings were the first evidence of P-glycoprotein modulator from *S.tuberosa*. This plant extract modulated P-glycoprotein activity but not MRP-1 activity. The result obtained from this study strongly indicated that *S.tuberosa* extract could be used as a novel modulator of P-glycoprotein multidrug resistant *in vitro* and may be effectively as used in the treatment of multidrug resistant cancers.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลการเปลี่ยนแปลงของสารสกัดสมุนไพรหนอนตาย หยากต่อการทำงานของพีกลัยโคโปรตีนและเอ็มอาร์ พี1ในเซลล์มะเร็งดื้อยา

ผู้เขียน

นาย ศิขร ศิวานนท์

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ชีวเคมี)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

วศ. ดร. พรงาม ลิ้มตระกูล ประธานกรรมการ ผศ. ดร. วัตนา บรรเจิดพงศ์ชัย กรรมการ

บทคัดย่อ

การดื้อยาในเซลล์มะเร็งเป็นปัจจัยสำคัญในความล้มเหลวของการรักษามะเร็งด้วยยา เคมีบำบัดในผู้ป่วยโรคมะเร็งปรากฏการณ์นี้คือการดื้อยาหลายขนานซึ่งเป็นผลมาจากการ แสดงออกอย่างมากของโปรตีนที่บริเวณเยื่อหุ้มเซลล์ โดยโปรตีนที่ทำหน้าที่ในการขับยาออกนอก เซลล์มีสองชนิดจัดอยู่ในกลุ่มของโปรตีนขนส่งที่มีบริเวณสำหรับจับกับเอทีฟีได้แก่ ฟีกลัยโค โปรตีนซึ่งมีขนาด170กิโลดัลตันและโปรตีนช่วยในการดื้อยาหรือเอ็มอาร์ฟี1ขนาด190กิโลดัลตัน โปรตีนสองชนิดนี้ทำหน้าที่ในการขนส่งยาออกนอกเซลล์เป็นผลให้การสะสมของยาภายในเซลล์ ลดลงดังนั้นประสิทธิภาพการทำงานของยาจึงลดลงตามไปด้วยในปัจจุบันได้มีการพัฒนาสารหรือ ยาที่สามารถทำหน้าที่ในการยับยั้งการทำหน้าที่ของฟีกลัยโคโปรตีนและเอ็มอาร์ฟี1ซึ่งเรียกสาร เหล่านี้ว่าสารช่วยเปลี่ยนแปลงลักษณะการดื้อยา

สมุนไพรไทยพื้นบ้านหนอนตายหยากซึ่งใช้เป็นยาแก้ไอนั้นได้มีการศึกษาถึง ความสามารถในการเปลี่ยนแปลงการทำหน้าที่ของพีกลัยโคโปรตีนและเอ็มอาร์พี1 โดยผลของ สารสกัดสมุนไพรหนอนตายหยากต่อการทำงานของพีกลัยโคโปรตีน ได้ทำการศึกษาในเซลล์ที่มี การผลิตพีกลัยโคโปรตีนสูงได้แก่ KB-V-1 และเซลล์ที่ไม่มีการผลิตพีกลัยโคโปรตีนได้แก่ KB-3-1 ส่วนผลของสารสกัดสมุนไพรหนอนตายหยากต่อการทำงานของเอ็มอาร์พี1ได้ทำการศึกษาใน เซลล์ที่มีการผลิตเอ็มอาร์พี1สูงได้แก่ HEK293/MRP-1 และเซลล์ที่ไม่มีการผลิตเอ็มอาร์พี1ได้แก่ HEK293/p cDNA การศึกษาการยับยั้งการเจริญของเซลล์และความไวของยาเคมีบำบัดได้ใช้วิธี

เอ็มที่ที่และการศึกษาถึงความสามารถในการขนส่งยารักษามะเร็งวินบลาสตินโดยพีกลัยโค โปรตีนทำได้โดยวัดการสะสมของยา ³[H]-วินบลาสติน และการคงคั่งค้างของยา ³[H]-วินบลาสติน ในเซลล์

สารสกัดสมุนไพรหนอนตายหยากที่ความเข้มข้น 50 และ 150 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตรซึ่ง เป็นความเข้มข้นที่ไม่เป็นพิษสามารถเพิ่มความไวต่อยาเคมีบำบัดชนิด วินบลาสติน แพลกลิเท กเซลและโคลชิซินได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสามารถลดค่า IC₅₀ ในเซลล์ KB-V-1 ได้แต่ไม่ สามารถเพิ่มความไวต่อยาเมีบำบัดวินบลาสตินและแพลกลิเทกเซลในเซลล์ KB-3-1 ส่วนความไว ต่อยาเคมีบำบัดโคลชิซินสารสกัดสมุนไพรหนอนตายหยากสามารถเพิ่มความไวต่อยาได้เล็กน้อย เมื่อใช้สารสกัดสมุนไพรหนอนตายหยากที่ความเข้มข้น200ถึง500ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตรพบว่า สารสกัดสมุนไพรหนอนตายหยากสามารถเพิ่มการสะสมของยา ³[H]-วินบลาสตินและยังช่วยให้ ยา ³[H]-วินบลาสตินคงคั่งค้างในเซลล์ KB-V-1 มากขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในเซลล์ KB-3-1 สารสกัดสมุนไพรหนอนตายหยากไม่สามารถเพิ่มการสะสมของยา ³[H]-วินบลาสตินและ ไม่ช่วยให้ยา ³[H]-วินบลาสตินคงคั่งค้างในเซลล์มากขึ้น ในเซลล์ HEK293/MRP-1 และ HEK293/pcDNA สารสกัดสมุนไพรหนอนตายหยากที่ความเข้มข้น 25 และ 50 ไมโครกรัมต่อ มิลลิลิตรซึ่งเป็นความเข้มข้นที่ไม่เป็นพิษต่อเซลล์คู่นี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงความไวของยาเคมี บำบัดอีโทโปไซด์ในเซลล์คู่นี้ได้

ในการศึกษากลุ่มโครงสร้างของสารเคมีในสารสกัดสมุนไพรหนอนตายหยากพบว่าส่วน ใหญ่เป็นพวกอัลกาลอยด์ซึ่งคาดว่าน่าจะเป็นสารเคมีหลักในสารสกัดสมุนไพรหนอนตายหยาก และซึ่งทำหน้าที่สำคัญในการยับยั้งการทำหน้าที่ของพีกลัยโคโปรตีน

การศึกษาครั้งนี้เป็นหลักฐานชิ้นแรกที่แสดงถึงการค้นพบสารยับยั้งการทำหน้าที่ของพี่ กลัยโคโปรตีนในสมุนไพรหนอนตายหยากสารสกัดสมุนไพรหนอนตายหยากสามารถยับยั้งการ ทำหน้าที่ของพีกลัยโคโปรตีนแต่ไม่สามารถยับยั้งการทำหน้าที่ของเอ็มอาร์พี1จากข้อมูลที่พบ ทั้งหมดสรุปได้ว่าสารสกัดสมุนไพรหนอนตายหยากเป็นสารยับยั้งการทำหน้าที่ของพีกลัยโค โปรตีนในหลอดทดลองได้และอาจเป็นสมุนไพรที่เหมาะแก่การรับประทานเพื่อลดการดื้อยาใน เซลล์มะเร็งที่ดื้อยาหลายขนานได้